

Po čem lidé touží?

Čtení: Žalm 42,2-12

Písně: 639, 291, 303, 204, 423

Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši. Filip. 4,19

Milé sestry, milí bratři,

viděli jste film „Po čem ženy touží?“ Mel Gibson v hlavní roli tam hraje Nicka, zaměstnance reklamní agentury, který ženy využívá jenom ve svůj prospěch. Předpokládá, že bude povýšen, ale k jeho zděšení jeho vysněné místo dostane mladá ambiciózní Darcy. Při velké bouři dostane Nick v koupelně zásah elektrickým proudem a s překvapením zjišťuje, že dokáže slyšet ženské myšlenky a zjistit tak po čem ženy touží. Ten film pokračuje dál, Nick využívá svoje schopnosti k tomu, aby nápady své rivalky vydával za svoje vlastní, nakonec se mu podaří docílit i toho, že je propuštěná, ale samozřejmě, jak už to v romantických komediích bývá, všechno se zkomplikuje tím, že se do své konkurentky zamiluje.

Možná bychom si někdy přáli vědět, co se odehrává v hlavě druhého člověka. Podnikatelé při obchodním jednání by dali nevím co za to, kdyby věděli, kam až mohou zajít. Studenti, kteří by rádi odhalili, co bude v písemce nebo testu. Nebo vy, kdo byste chtěli udělat někomu radost a rádi byste věděli, po čem ten druhý touží.

Každý máme nějaká přání, každý o něco usilujeme, po něčem toužíme. Četli jsme slova 42. žalmu, která nám připomíná, že tak jako jelen touží po vodě, tak bychom měli toužit po Bohu. **"duše má dychtí po tobě, Bože!"**, napsal žalmista. (Žalm 42, 2) A Izajáš se ptá: **"Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí?" (Iz. 55,2)**

Co je to, co lidé hledají? Po čem lidé touží? Co považují za důležité? Kdybyste měli vytvořit seznam, co byste tam dali? Já jsem si do svého seznamu napsal následující věci:

1. Zdraví

Jako první jsem si napsal **„zdraví“**. Přejeme si vzájemně hodně zdraví, sami bychom si přáli, aby nás zdraví nezahlavilo, protože víme, jak je zlé, pokud přijdou nemoci. Každý jsme to prožili buď sami anebo ve své rodině, kdy někdo onemocněl a všechno ostatní bylo naráz vedlejší.

Vzpomenete si ale, co Ježíš řekl, když k němu čtyři přátelé přinesli ochrnutého člověka, rozebrali střechu a spustili před Ježíše? Vstaň, vezmi své lože a chod? Ano to také, ale to až pak. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: **„Synu, odpouštějí se ti hříchy.“**

Uzdravoval nemocné, protože viděl jejich trápení, ale přitom viděl tu skutečnou potřebu jejich srdce. Odpuštění hříchů. Uzdravení toho vnitřního člověka. Odstranění všech zranění srdce, hořkostí, obnovení pokřivených vztahů.

Zdraví je důležité, ale nezapomínáme přitom na to naše duchovní zdraví? Nenosíme v sobě často věci, se kterými se užíráme? Zlobu, závist, křivdy, které nedokážeme překonat? Jak snadno se objeví v našich vztazích hořkost, ublíženost, zloba, kritika! Každý bychom mohli malovat výjevy z našeho života, ve kterých bychom byli vyobrazeni jako ti, kterým někdo ukřivdil. Rodiče, sourozenci, učitelé, nebo třeba kolega v práci.

A Pán Ježíš nás vede k tomu, abychom dokázali překonat všechny to, čím nám někdo ublížil. Abychom dokázali odpustit. Odpuštění není jenom nějaký pojem, slovo. Odpuštění nám dává možnost nového začátku, narovnání vztahů, zasypaní příkopů a zboření hradeb, které mezi sebou máme. Ten kdo nedokáže odpustit, vleče na zádech balvan, který mu brání žít svobodný život.

2. Pokoj

Za druhé jsem si napsal „pokoj“. Toužíme po pokoji zvláště v dnešní době. Přáli bychom si, aby válka na Ukrajině skončila a všichni kdo kvůli ní museli opustit svoje domovy, se mohli zase vrátit zpátky. Když jsem se nedávno ptal Buriových, co by si přáli a myslím jsem přitom na to, co by potřebovali třeba koupit, odpověděli mi: Vrátit se domů. Je nám tu dobře, ale stýská se nám. Chceme žít v pokoji. To je touha všech generací. Ale přesto za celé dějiny lidstva bychom jenom těžko našli období, kdy se na světě neválčilo.

Izaiáš kdysi napsal: **Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ (Iz. 9,5)** Ale ani svět, do kterého Ježíš přišel, nebyl svět pokoje. Už když se narodil, se ho Herodes snažil zabít. Vyrostl v Nazaretě, kde po něm chtěli, aby dělal zázraky pro zábavu a kde ho chtěli shodit ze skály. Žil v zemi okupované Římany, kteří byli připraveni tvrdě potlačit jakýkoliv náznak vzpoury. A nakonec ho náboženští vůdcové křivě obvinili a ukřižovali.

Hledáme pokoj, vyrovnanost, protože ve světě kolem nás pokoj schází. Jak ale získat vnitřní pokoj? Jaké jsou na to ty nejúčinnější prášky? Apoštol Pavel nám nenabízí prášky, ale dává nám jiný recept. Říká: **"Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu." (Filip. 4,6)** Jinými slovy: "Neboj se, nech Boha, aby s tím jednal." Někdo řekl, že obavy a starosti je křesťanův nejoblíbenější hřích, protože je to hřích, který se ani nepokoušíme maskovat. A Pavel pokračuje: **A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.** Jestli najdeš odvahu spolehnout na Boha, odevzdat mu s důvěrou svoje obavy, úzkosti a starosti, on ti dá poznat svůj pokoj.

3. Poznání

Jako třetí jsem si napsal „poznání“. Hledáme odpovědi na nejrůznější otázky. Chceme porozumět světu kolem nás. Chceme pochopit naše lidi kolem nás. Chceme porozumět sami sobě. Bůh nám dal touhu po poznání a v důsledku toho se nám dnes žije mnohem pohodlněji než dřív. Nesvítilme už petrolejkami a svíčkami. Nepereme na valše, ale používáme automatické pračky. V důsledku touhy po poznání a snahy ulehčit si život člověk vymyslel takové vymoženosti, o jakých se dřív lidem ani nesnilo.

Ale Pavel zmiňuje poznání, které je zlé: **„Poznání však vede k domýšlivosti, kdežto láska buduje.“ (1. Kor. 8,1)** Poznání může vést k pýše a aroganci. A pokud jste potkali někoho, kdo své tituly pokládá za známku kvalitnějšího člověka, dáte mi za pravdu. Vzdělání považujeme za důležitou hodnotu, a tak se je snažíme poskytnout svým dětem, protože pak budou mít víc možností a snadnější start do života.

Slyšel jsem příběh o dívce, která studovala vysokou školu. A jednou její rodiče od ní našli ve schránce dopis. Moc nepsala, a tak byli překvapení a celí nedočkaví. A když ho otevřeli, stálo tam: "Drahá maminko a tatínku, ozvala bych se už dřív, ale o všechny věci jsem přišla, když vyhořely naše koleje. Ale nemějte o mě žádné obavy, mám dobrého kamaráda, který mi nabídl, že u něho můžu bydlet. Je z Etiopie, a tak ho doučuji česky. Bydlím u něho už měsíc, je moc hodný a uvažujeme, že se vezmeme. A mimochodem, už brzy budete mít vnoučátko." Podepsala se, a dolů přidala ještě dodatek: P.S. Prosím, zapomeňte všechno, co jsem napsala, koleje nevyhořely, nežiji s Etiopanem, nebudu se vdávat a nejsem těhotná. Jenom jsem neudělala zkoušku z Účetnictví." Pokud chtěla, aby se rodiče podívali na věci trochu v jiné perspektivě, určitě se jí to podařilo.

Bible nám říká, že tím nejdůležitějším poznáním je poznání Boha. To je to poznání, které bychom měli hledat na prvním místě. **„Počátek poznání je bázeň před Hospodinem.“ (Př. 1,7)**

V Janově evangeliu jsou tato slova: **"Ježíš řekl Židům, kteří mu uvěřili: „Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ (Jan 8,31-32)** To je skutečné poznání, poznání, které přináší svobodu, a to jak pro náš současný život, tak i pro ten budoucí.

4. Přátelství

Pak jsem napsal slovo „přátelství“. Jsme stvořeni tak, že potřebujeme někam patřit. Mít kolem sebe lidi, se kterými si rozumíme. Lidi, kterým se můžeme svěřit, se kterými můžeme mluvit o čemkoli, se kterými nás pojí důvěra a se kterými máme společné zájmy. Potřebujeme přátele. Potřebujeme mít kolem sebe lidi, kterým na nás záleží a na kterých záleží nám. To je důvod, proč se lidé zapojují do nejrůznějších spolků a klubů. Přátelé jsou důležitou součástí našeho života.

„Přítel bývá vlastněji než bratr“ (Př. 18,24b) čteme v Přísloví. A Ježíš říká v Janově evangeliu něco velice důležitého: **„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám prikazuji. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.“ (J 15,13-15)**

Ale přátelství může být i špatné. Rodiče mají starost o své děti, když zjistí, že se začaly stýkat s kamarády, kteří je negativně ovlivňují. Kolik dětí se nechalo ovlivnit partou, která je stáhla na šikmou plochu.

A když nás přítel zradí, je to těžké. Ježíš to zažil s Jidášem, když se na něho podíval, podal mu skývu chleba a řekl: **„Co chceš učinit, učíš hned!“** (Jan 13,27) Musel cítit obrovskou bolest. A my si musíme klást otázku: Kolik věrnosti vůči našim přátelům by Ježíš našel v našem srdci?

5. Láska

Další slovo v mém seznamu je **„láska“**. Když potkáte zamilovaný pár, vidíte, jak se ti dva vedou za ruce, mají oči jenom jeden pro druhého, co vás napadne? Usmějete se a vzpomenete si, jaké to bylo, když jste prožívali něco podobného? Zamilovanost je mimořádná zkušenost, kdy nám nic není zatěžko, radujeme se z toho, že můžeme být s tím druhým, že s ním můžeme mluvit a kdy se nám zdá, že všechno na něm je krásné.

Ale lidé zažívají i odvrácenou stranu lásky. V Česku se rozvádí polovina manželství, protože manželé zjistili, že už spolu nechtějí být.

Láska s sebou nese i riziko. A přesto každý toužíme po tom, aby nás někdo měl rád, a sami potřebujeme milovat druhé. A nedá se říct, co potřebujeme víc, jestli lásku dostávat anebo lásku dávat. Ale když dáváme lásku, sami sebe, neseme na dlaní druhému svoje srdce, riskujeme, protože můžeme zažít zklamání nebo odmítnutí. A pokud jsme zažili něco podobného, raději si pak udržujeme od druhých odstup, protože už nechceme zažít něco podobného znovu.

Ale Boží láska je láska, která je vždycky s námi. Můžeme se spolehnout na to, že Bůh nám svoji lásku nikdy neodepře a nikdy se k nám neobráť zády. Apoštol Jan říká: **„My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.“ (1J 4,19)** Jestliže poznáváme Boží bezpodmínečnou lásku, pomůže nám to překonat zklamání, které jsme prožili od druhých lidí.

6. Krása

Pak jsem si napsal slovo **„krása“**. Před časem manželka otevřela skříň naší nejmladší dcery a zjistila, že tam má hromadu všelijakých šminek, které si „půjčila“ od své starší sestry.

Asi jsme se většinou už všichni smířili s tím, že George Cloone má přece jenom víc obdivovatelek než my. Ale chceme alespoň dobře vypadat. Je mnoho lidí, kteří mají depresi,

protože mají pocit, že je lidé nebudou mít rádi, protože nejsou dostatečně krásní. Mladí se tomu dokážou jenom těžko ubránit a mnoho dívek především ve věku 10-19 let má právě proto problémy s bulimií a anorexií. Ale kluci na tom nejsou o moc lépe.

My nejsme nějak výjimečně krásní. Můžeme se namalovat a zakrýt drobné nedostatky. Ale Bůh nám připomíná, že existuje rozdíl mezi vnější krásou a vnitřní krásou. A to, co je na povrchu, není důležité. **Člověk se dívá na to, co je před očima, ale Hospodin se dívá na srdce (1Sam. 16,7)**. Důležité je to, co je uvnitř, co je v našem nitru. A Bůh je jediný, kdo může způsobit, abychom byli krásní uvnitř. Může odstranit všechny vady, a nedostatky, uzdravit všechna zranění a učinit nás krásnými v Jeho očích. On jediný dokáže proměnit a uzdravit lidské nitro.

7. Štěstí

A jako poslední jsem do seznamu napsal slovo „**šťěstí**“. Lidé chtějí být šťastní, ale když se díváme kolem sebe, zdá se, že většinou nevědí jak na to. Máme tendenci věřit tomu, že budeme šťastní, když si pořídíme nové auto, nastěhujeme se do nového bytu, když si koupíme nový nábytek anebo značkové oblečení. A divíme se, že když to máme, nejsme o nic šťastnější než předtím.

Uvěřili jsme staré satanově lži, že štěstí je závislé na množství věcí, které vlastníme. „Ale štěstí není závislé na tom, co vlastníme, ale spíš na tom, co nebo kdo vlastní nás.“ Bůh říká bohatému člověku, kterému se hojně urodilo: **„Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvou duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?“ (Luk. 12,20)** a **„Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? Zač by mohl člověk získat zpět svůj život?“ Marek 8,36-37**

Závěr

Když jsem si napsal svůj seznam, znovu jsem si ho prošel. To jsou věci, po kterých lidé hladoví: Touží po zdraví a pokoji. Touží po poznání. Touží po přátelství. Touží po lásce, kráse a štěstí.

Ale jak? Jak mohou být tyto touhy naplněny? Znovu si poslechněme ta slova, která kdysi napsal Pavel do Filip: **„Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.“ (Filip. 4,19)** To je odpověď. To je "jak."

Bůh má nevyčerpatelný účet. Bůh má nesmírné bohatství a dává nám ho poznat pro našeho Pána Ježíše Krista. Ať už jsou naše potřeby jakékoliv, Bůh je může naplnit.

Toužíš po zdraví? Ježíš uzdravuje zlomená srdce. Toužíš po pokoji? Ježíš je dárce pokojů. Hledáš poznání? Ježíš je pravda. Toužíš po přátelství? Ježíš chce být tvým přítelem. Hledáš lásku? Neexistuje větší láska než Boží láska, a Bůh dává svou lásku bez výhrad. Máš hlad po kráse? Bůh nás chce proměnit, abychom byli krásnými lidmi. A on jediný to dokáže. Toužíš po štěstí? Bůh dává víc než pocit štěstí, on dává našemu životu smysl.

Hledáme mnoho věcí, od kterých čekáme, že naplní náš život, že nás obohatí, že je potřebujeme. Toužíme po nich. Ale nakonec, když je získáme, zjistíme, že to, co jsme očekávali, je nám vzdálené stejně jako na počátku. A že apoštol Pavel měl pravdu, když říká: **„Je to jedině Bůh, ten, který nám vdechl život, kdo jediný nám rozumí a kdo jediný je schopen utišit hlad lidského srdce a náš život naplnit.“**

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, děkujeme Ti za to bohatství, které je skryté v Tobě. Toužíme po nejrůznějších věcech a často si neuvědomujeme, že Ty jsi ten, od kterého se máme učit a čerpat v prvé řadě. Prosíme, otevři nám naše oči, abychom viděli všechno to dobré, čím chceš naplnit a obohatit náš život. Amen!*